

Î N C H E I E R E

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător – Iulia Sîrcu

Judecătorii – Dumitru Mardari și Vera Macinskaia

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Marina Galupa, acționînd în interesele lui Sîrtnaci Vadim, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Buzadji Gheorghe împotriva lui Sîrtnaci Vadim și intervenienților accesorii CIA „ASITO” SA și Societatea de Asigurări-Reasigurări „Donaris-Group” SA cu privire la repararea prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 11 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Sîrtnaci Vadim și menținută hotărîrea Judecătoriei Comrat din 01 iunie 2012,

c o n s t a t ă

La 25 februarie 2011, Buzadji Gheorghe a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Sîrtnaci Vadim și intervenienților accesorii CIA „ASITO” SA și Societatea de Asigurări-Reasigurări „Donaris-Group” SA cu privire la repararea prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 31 iulie 2007, de către colaboratorul secției poliției rutiere Vulcănești – Ciachir F. a fost întocmit un proces-verbal în privința fiului său Buzadji Dumitru cu privire la săvîrșirea contravenției administrative prevăzute de art. 124 alin. (3) Cod contravențional.

Afirmă Buzadji Gheorghe că prin hotărîrea Judecătoriei Comrat din 04 mai 2010, a fost anulat procesul-verbal seria AD nr. 152020 din 31 iulie 2007, întocmit de către colaboratorul secției poliției rutiere Vulcănești – Ciachir F. cu privire la săvîrșirea de către Buzadji Dumitru a contravenției administrative prevăzute de art. 124 alin. (3) Cod contravențional și a fost încetată cauza contravențională în temeiul art. 441 alin. (1) Cod contravențional în legătură cu lipsa contravenției.

Astfel, declară reclamantul că prin hotărîrea judecătorească sus-vizată fiul său Buzadji Dumitru, care se afla la volan la momentul impactului, a fost recunoscut nevinovat în comiterea accidentului rutier.

Consideră Buzadji Gheorghe că vinovat de comiterea accidentului rutier în urma căruia a fost deteriorat automobilul „M-BENZ 208” cu nr. de înmatriculare GE AF 929, se face Sîrtnaci Vadim.

Invocă reclamantul că potrivit raportului de expertiză nr. 260408 din 14 aprilie 2008, întocmit de Agenția de Expertiză și Evaluare „Proexpert Sud” prejudiciul cauzat automobilului „M-BENZ 208” cu nr. de înmatriculare GE AF 929, deteriorat în urma accidentului rutier, constituie suma de 44 696 lei, iar plata pentru expertiza efectuată este de 1520 lei.

De asemenea, indică Buzadji Gheorghe că întru apărarea intereselor fiului său în cauza contravențională a semnat cu avocatul Ignat Dumitran un contract de asistență juridică căruia i-a fost achitat un onorariu în sumă de 4000 lei, fapt confirmat prin chitanța nr. 377190 din 27 septembrie 2008.

Solicită Buzadji Gheorghe să fie încasat din contul lui Sîrtnaci Vadim în beneficiul său prejudiciul material în mărime de 44696 lei, costul expertizei în mărime de 1520 lei, în total 46216 lei, precum și cheltuielile de judecată pentru serviciile avocatului în cauza contravențională în mărime de 4000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Comrat din 01 iunie 2012, acțiunea a fost admisă. A fost încasat din contul lui Sîrtnaci Vadim în beneficiul lui Buzadji Gheorghe prejudiciul material în mărime de 44 696 lei, cheltuielile de judecată în mărime de 6 167 lei și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în cauza contravențională în mărime de 4000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 martie 2014, a fost respins apelul declarat de Sîrtnaci Vadim și menținută hotărîrea Judecătoriei Comrat din 01 iunie 2012.

La 23 mai 2014, Marina Galupa, acționînd în interesele lui Sîrtnaci Vadim, (în baza mandatului nr. 0366202 seria MA din 07 martie 2014), a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Cahul din 11 martie 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Comrat din 01 iunie 2012 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie integral respinsă.

Recurentul, în motivarea recursului, a invocat că prin decizia sa instanța de apel a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material, și anume, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia dreptului, precum și, au fost încălcate normele de drept procedural.

Marina Galupa, acționînd în interesele lui Sîrtnaci Vadim, consideră că instanța de apel eronat a aplicat la soluționarea litigiului dat prevederile art. 1398 alin. (1) Cod civil, care stipulează că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune, deoarece Judecătoria Comrat prin hotărîrea din 04 mai 2010, cert a indicat la imposibilitatea stabilirii persoanei vinovate de săvîrșirea accidentului rutier, adică lipsește concluzia instanței de judecată privind vinovăția lui Sîrtnaci Vadim. Impactul putea avea loc din vina drumurilor deteriorate, precipitațiilor climaterice, defectelor mecanice, pietonilor și în alte circumstanțe care nu au fost constatate. Prin urmare, consideră recurentul că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 123 alin. (2) CPC, care stipulează că faptele stabilite printr-o hotărîrea judecătorească irevocabilă soluționată anterior sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina.

De asemenea, Marina Galupa, acționînd în interesele lui Sîrtnaci, consideră că instanța de apel eronat a aplicat analogia dreptului, făcînd trimitere la avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la repararea prejudiciului

rezultat prin contravenție din 11 noiembrie 2013, dat fiind faptul că recomandările Avizului sus-vizat se referă la o speță concretă unde se menționează despre probele scrise existente, dar întocmite de organele neconstituționale din Transnistria, pe când în litigiul dat nu au fost emise nici un fel de acte sau hotărâri prin care s-ar demonstra vinovăția lui Sîrtmaci Vadim în cauzarea lui Buzadji Gheorghe a prejudiciului material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și alin. (2) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei contestate a fost expediată recurentului la 16 aprilie 2014, fapt ce se confirmă prin scrisoarea instanței de apel anexată la materialele cauzei (f. d. 242-243).

Astfel, instanța de recurs consideră că Marina Galupa, acționând în interesele lui Sîrtmaci Vadim, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen (f.d. 250).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marina Galupa, acționând în interesele lui Sîrtmaci Vadim, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor indicate și în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar și nu temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când recursul declarat de către Marina Galupa, acționând în interesele lui Sîrtmaci Vadim, asemenea aspecte nu se regăsesc. Precum și, prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei deciziei prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisiei Europene a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995 nr. 26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material și normele de drept procedural, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marina Galupa, acționând în interesele lui Sîrtmaci Vadim, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2) lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către Marina Galupa, acționând în interesele lui Sîrtmaci Vadim, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Dumitru Mardari

Vera Macinskaia